

WATER

De kunstenaar geeft op een heel poëtische manier aandacht aan de twee kuiltjes aan het sleutelbeen. Ze leunt tegen een witte wand en laat het zilver gekleurd water dat in die kuiltjes ligt als tranen langs haar huid naar beneden vloeien. De zwaartekracht en een aantal bewegingen met de schouders zorgen er immers voor dat de gevulde vijvertjes leeg lopen en sensueel verdwijnen.

Terwijl een lichaam uit zoveel % uit water bestaat, draagt ze hier in die kommetjes als het ware 'ander water', niet-lichaams-eigen vloeistof. Terwijl de ene toeschouwer denkt aan het giftige kwik, denkt een ander aan trieste tranen. Beide zijn het vloeistoffen waar we als mens graag 'van af' willen. Toch blijft de kunstenaar rustig tegen de muur staan. Ze houdt het hoofd lichtjes naar boven en is in het reine met de samensmelting van 'het eigene' en 'het andere', het lichamelijke en het geestelijke, de inspiratie en het mysterie. Wijwatervatjes.

Els Wuyts, Salon blanc Oostende, september 2010